

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: I. Păduraru
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici și S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Diaconu Oleg prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Oleg împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Diaconu Oleg și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 7 august 2017,

A C O N S T A T A T:

La 4 aprilie 2017, Diaconu Oleg s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 7 octombrie 2014 a depus la Judecătoria Centru mun. Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă și achitarea diferenței pentru pensia neplătită.

Menționează că toate ședințele de judecată în această cauză, începând cu 24 octombrie 2014 și până la 23 februarie 2016, au fost amânate.

Reclamantul consideră că a fost încălcat art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, sub aspectul neglijării termenului rezonabil de examinare a cauzei în instanța de judecată.

Astfel, susține că i-a fost încălcat dreptul la judecarea cauzei în termen rezonabil,

deoarece a fost tergiversată neîntemeiat examinarea acesteia.

Comunică reclamantul că un remediu intern de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei a fost instituit prin Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prin adoptarea căreia a fost instituit un mecanism clar prin care se asigură persoanei interesate posibilitatea de a solicita atât urgentarea procedurilor în cursul procedurii judiciare, cât și de a încasa compensația pentru prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil în procesul de examinare a cauzelor sau de executare a hotărârilor instanțelor judecătorești.

Relevă că, la caz, se atestă o încălcare vădită a dreptului său la examinarea cauzei în termen rezonabil, iar ca urmare a neexaminării în termen a unui litigiu de muncă, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, exprimat prin suferințe psihice și stare de incertitudine pe un timp îndelungat.

Solicită reclamantul, constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Oleg împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă și achitarea diferenței pentru pensia neplătită, încasarea din bugetul de stat în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 148120 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin hotărâre Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 7 august 2017 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 152, 156-162, vol-I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

La 21 august 2017, Diaconu Oleg a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Diaconu Oleg, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 7 august 2017 (f.d. 198, 199-203, vol-I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar în consecință a adoptat o hotărâre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 31 ianuarie 2018, Diaconu Oleg prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au luat în considerație faptul că i-a fost încălcat vădit dreptul la judecarea într-un termen rezonabil a cauzei, care a fost tergiversată neîntemeiat.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2018, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 204 vol.I), însă la materialele dosarului nu sunt anexate probe care ar confirma data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Completul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 19 februarie 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă până la data stabilită, nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu poate constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Completul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Diaconu Oleg, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diaconu Oleg prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadieca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Diaconu Oleg prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea